

ASRA NYT

Arbejderhistorisk Støttekreds Ringkøbing amt

25. årgang

nr.1.

Februar 2008

Æ Klep'stow på Stampe og Jensens fabrik i Hammerum 1938

foto: ASRA arkiv

Jacob Christensen har skrevet i bogen „Arbejdernes textileventyr“

To af Hugo Jensens syersker mindedes kaffebrygning og madlavning i et lille materialerum, hvor der stod en primus. Hvad den primus egentlig var tænkt anvendt til, ved jeg ikke, men syerskerne lavede i hvert fald kaffe på den engang imellem. I sjældnere tilfælde tog en og anden lidt spiseligt med hjemmefra og varmede det på primussen, så alle kunne få en lille mundsmag. Et af højdepunkterne var alligevel da der blev kogt hvidkålssuppe, hen på eftermiddagen sad syerskerne ved deres maskiner og søbede hviskålssuppe.

ASRA NYT

Udgivet af ASRA
Arbejderhistorisk Støttekreds
Ringkøbing amt

Ålykkevej 3.
7400 Herning
tlf. 2112 6055

redaktion:
Bent Kruise
Elly Madsen
Jørn Jensen
Leo Skaaning

Ansvarlig og formand
Bent Søndergaard
Nybovej 9
7400 Herning
Tlf: 9714 1055

Kasserer
Jørn Jensen
Rugvænget 67
7400 Herning
Tlf:9712 9571

Elly Madsen
Gyvelvej 86.
6900 Skjern
Tlf: 9736 9698

Deadline for næste nr. er den 1. april
2007 - bladet er trykt med støtte fra
3F - Ringkøbing

Tak alle der giver ting og „historie“ til arkivet.

Vi er ofte lidt for dårlige til at sige tak for alle de ting der gives til arkivet mellem år og dag.

På vores sidste bestyrelsesmøde snakkede vi om, at det egentlig er for ringe, at vi ikke sender en hilsen og siger tak for de historiske ting, faner, bøger, protokoller, avisudklip, foto og meget meget andet vi får.

I skal vide, at vi mener alle skal/skulle have en stor tak for alt det vi har fået, det er det der betinger vi har arkivet, og kan gøre en forskel.

Vi vil bestræbe os fremover, at sende en hilsen og en tak, når vi modtager noget til arkivet.

Skulle du ligge inde med arbejderhistorie, er vi meget gerne aftagere.

Vi frygter når nogen af fagbevægelsens folk ikke er mere, at børnene eller ægtefæller ikke ved hvor vigtig det er, at det historiske materiale som vedkommende efterlader sig, bliver arkiveret for eftertiden. Der findes gamle protokoller, breve til og fra kendte personer i parti og fagbevægelse, som ikke siger familien så meget, men som for ASRA er vigtig historie, derfor er vores bøn, at man betænker os i sådanne situationer.

Ring til en fra bestyrelsen, så henter vi det gerne.

Leo Skaaning

Leder

2008 - i jubilæets tegn

Vi har nu taget hul på 2008, hvor vi kan fejre at ASRA har bestået i 25 år.

Det begyndte, da nogle ildsjæle, den 9. april 1983, samledes for at stifte Arbejderhistorisk Støttekreds i Ringkøbing Amt - ASRA. Det byggede på en idé fra AOF, efter svensk forbillede, der med henblik på at opbygge et landsomspændende net af lokale arbejderhistoriske arkiver, et i hvert amt, havde afholdt inspirerende kurser.

Udover i Ringkøbing Amt slog idéen også an i andre amter. Men medens ASRA stadig eksisterer, er der højst en enkelt eller to, af de øvrige støttekredse tilbage.

Når man kender de besværligheder, hvorunder ASRA opstod, er det imponerende, at vi stadig består. Netop derfor står vi i stor taknemlighedsgæld til de pionerer, der med mange odds imod sig, kæmpede for idéen, og fik skabt det grundlag, vi i dag bygger videre på.

Det er klart at en sådan begivenhed skal markeres på forskellig

vis. Hvordan det skal ske, tager bestyrelsen stilling til. Der er mange måder, hvorpå vi kan fejre jubilæet. Først og fremmest ved at udgive et jubilæumsskrift, som ikke kun nu, men også i fremtiden, kan fortælle om ASRA og ASRA's historie.

Vi vil holde en reception, med rig lejlighed til at vise dét frem, der er kernen i ASRA's eksistens - nemlig arkivet.

Samtidig skal vi have sendt vores montre på turne, ved at afholde en række udstillinger rundt i det gamle Ringkøbing Amt.

Med udsigten til et travlt år i jubilæets tegn, vil vi fra bestyrelsen gerne udtrykke ønske om, at vi i kraft af den synlighed det giver, kan hverve flere medlemmer, og samtidig sikre ASRA's fremtid ved at gøre flere aktive.

Gerne yngre kræfter, så der er nye til at tage over, når de ældste af os, trækker sig tilbage.

Bent Søndergaard

formand

Brunkulseventyret i Danmark

Så er der igen kommet et bidrag til historien om brunkuls lejerne i det vestjydske, et virkelig godt og flot opbygget værk, der fortæller om stedet, om personer der har haft deres arbejde derude, og om livet der levedes på godt og ondt.

Bogen fanger en fra første side, man er ikke i tvivl om at det har været et hårdt arbejde, og som en sagde: “jo, vi tjente da godt, men det skyldtes alene de mange arbejdstimer med pukkelarbejde“.

Men der var også en anden „krølle“ på historien, hvis man ikke havde arbejde, kunne man blive dikteret til arbejde for tyskerne.

For mange betød det meget, at de skulle vælge mellem at arbejde for tyskerne eller gå i brunkullene. De valgte det sidste, sagde brunkulsarbejder Evald Dahl.

Bogen er fyldt med oplysninger om hvad betydning brunkulslejerne har haft for Danmark. Hvor meget man har gravet derude, og om brunkuls betydning for hverdagen i 40'erne og 50'erne.

Men den har også historien om hvor vigtigt det er, at områderne hvor man har gravet, reatebleres efter endt brug.

At området har påvirket og givet en del mennesker et særligt forhold til brunkulslejerne, ses ved at der årligt laves træf, hvor man stadig mødes, og taler om gamle dage i brunkullene.

Bogen er et bidrag til ASRAs arkiv, sagde Jan Svendsen da han gav arkivet et eksemplar.

Vi er meget glade for at få så flot en historie foræret, og glædeligt blev det da også, da vi kunne se, at flere af de billeder der er brugt i bogen, også findes i vores arkiv.

Leo Skaaning

Arbejderliv - Tekstilarbejdere i Herning 1876 - 1930.

Ovennævnte er titlen på et speciale skrevet af Rikke Jørgensen i forbindelse med afslutningen af hendes studium ved Århus Universitet.

Hvad har det så med ASRA at gøre? - jo, Rikke kommer fra Sinding og da hun skulle samle materiale til hendes speciale besøgte hun vort arkiv for at søge efter relevant materiale.

Vi har i beskedent omfang hjulpet Rikke og som tak modtaget et eksemplar af hendes speciale om tekstilarbejdere i Herning.

Det er spændende læsning og et væsentligt bidrag til belysning af tekstilarbejdernes forhold i den periode, hvor man samledes om oprettelse af faglige organisationer.

Der har været meget at plukke af, men vi har valgt at bringe afsnittet om fagforeningens opgaver.

Jørn Jensen

4.4. Fagforeningens opgaver

Fagforeningen betød en forandring i både tekstilarbejderens fritids- og arbejdslev, idet den varetog en lang række opgaver, der fik stor betydning for tekstilarbejderen. I det følgende skal foreningens opgaver klarlægges, hvorefter det skal undersøges, hvilken betydning disse opgaver fik for arbejderen. Fagforeningen og arbejderbevægelsens vigtigste og helt grundlæggende

opgave var at varetage arbejderens interesser, hvilket skete gennem forhandlinger med de forskellige fabrikker, hvor man forsøgte at hæve lønnen, forbedre arbejdsmiljøet og nedsætte arbejdstiden. Denne opgave var fremtrædende gennem hele perioden, men det var især i fagforeningens første år, at dette stod øverst på dagsordenen. Fabrikkerne havde før fagforeningens

oprettelse enerådigt kunnet bestemme arbejdsforholdene, og derfor er det klart, at fabrikkerne har modarbejdet fagforeningen, da de ikke har været vant til, at andre har haft muligheden for at blande sig. Som mange andre fabrikker har også Brdr. Lund forsøgt at ødelægge fagforeningen ved først og fremmest at afholde arbejderne fra at blive medlem. Ved forhandlingerne om en ny overenskomst i 1899 var et af kravene fra Brdr. Lund, at fagforeningen skulle udstøde medlemmer efter deres ordre, og en regel på fabrikken har været, at arbejderne skulle kontrollere hinanden og meddele fabrikkerne, når der skete noget forkert. Dette har været en klar modarbejdelse fra Brdr. Lunds side med det formål at få fjernet fagforeningen og sammenholdet arbejderne i mellem. Gennem årene gjorde Brdr. Lund yderligere modstand, men på trods af dette lader det til, at de samtidig har været til at forhandle med, da kilderne ikke nævner noget om arbejdsstandsning eller lockout i forbindelse med Brdr. Lunds Fabrik før 1920'erne, hvor de to store landsdækkende lockouts fandt sted. Brdr. Lund tænkte desuden på deres arbejdere under 1. verdenskrig, hvor fabrikken donerede 2000 kr. årligt til fagforeningen til fordeling blandt arbejderne. Arbejdsgivernes modstand har

krævet meget af fagforeningens tid i begyndelsen og dermed også meget af medlemmernes i forvejen sparsomme fritid, hvilket var både positivt og negativt for tekstilarbejderne. Det negative bestod i det faktum, at arbejderne især i fagforeningens begyndelse havde meget lidt fritid. Med en arbejdsdag fra kl. 6 til 19 og kun fri om Søndagen, betød medlemskab af fagforeningen, at den sparsomme fritid ofte blev inddraget til bestyrelsesmøder, generalforsamlinger og forhandlinger med fabrikkerne. Det positive islæt var, at arbejderne fik skabt et internt sammenhold, der gav venskab og kollegial støtte samt, at medlemskabet gav mulighed for en række oplevelser med de øvrige medlemmer og familien, når fagforeningen arrangerede udflugter og festlige sammenkomster. Efterhånden som fabrikkerne indså, at fagforeningen var kommet for at blive, blev der mere roligt, og samtidig fik afdelingen flere penge i kassen, hvilket betød, at der lanceredes nye opgaver for fagforeningen. Et medlem foreslog ved generalforsamlingen d. 19. april 1911 oprettelsen af en fornøjelseskasse, hvilket vedtoges. Baggrunden til forslaget skyldtes dog ikke udelukkende ønsket om at have flere penge til at afholde fester, udflugter m.v. for, men var lige så meget en måde at

holde de penge, der tjentes på afdelingens maskerader og andre festivitater, væk fra forbundets kasse, som det ikke ansås for rimeligt, at forbundet skulle have del i. Allerede inden oprettelsen af fornøjelseskassen var fagforeningen dog involveret i sociale arrangementer i form af årlige juletræsfester, stiftelsesfester, sommerudflugter, baller m.v. Især i begyndelsen fungerede en del af arrangementerne som indsamling af penge til kassen, men efterhånden blev det ren og skær fornøjelse for medlemmerne, idet foreningen ikke længere stilede efter et overskud, men i stedet lod medlemmerne betale for festen til en lav pris, hvorefter foreningens kasse dækkede underskuddet. Denne måde at bringe medlemmerne sammen på var bestemt ikke en unik ide, som afdelingen i Herning havde fundet på. Sådanne former for sammenkomster fandt sted i de fleste fagforeninger. Fx afholdt afdelingen i Vejle en årlig juletræsfest for børnene med efterfølgende bal for de voksne, nøjagtig som i Herning. Kampen mod arbejdsgiverne fortsatte dog på trods af selskabelighederne og forblev en stor opgave for fagforeningen, idet denne fungerede som en klageinstitution, hvor medlemmerne kunne fremsætte deres klager, som bestyrelsen derefter kunne påtale over for

fabrikanten, eller de kunne sætte sig i forbindelse med forbundet, hvis problemet ikke kunne magtes af afdelingen, eller hvis man ikke kunne opnå enighed med fabrikanten. En del klager fra arbejderne omhandlede arbejdsforholdene på fabrikken. På generalforsamlingen den 28. juli 1908 bad væverne fagforeningen om hjælp til at påtale manglende varmerør og ventilation i væveriet, da arbejderne egne henvendelser til ledelsen ikke havde givet resultat. Bestyrelsens påtale har dog heller ikke givet resultat, da problemet atter var på dagsordenen i oktober samme år. Andre klager var mere omfattende og kunne ikke klares med en påtale. I januar 1912 klagede en del medlemmer over et nyt materiale, som de mente, Brdr. Lund betalte forkert løn for. Fabrikkerne holdt på deres, og arbejderne kom ingen vegne, hvorefter de bad fagforeningen om hjælp, hvilket førte til, at forbundet blev involveret, da heller ikke afdelingen kunne snakke sig tilrette med fabrikkerne. Hvordan sagen endte, vides ikke.

Korrespondancen nævner ikke noget resultat, og forhandlingsprotokollen omtaler blot en forhandling, der har fundet sted, men nævner heller ikke resultatet.

Fagforeningen var ligeledes med i forhandlingerne med fabrikkerne

om priskuranter og generelle overenskomster. Disse forhandlinger førte nogle år til, at uenigheder mellem parterne endte i strejke eller lockout. I sådanne tilfælde mistede arbejderen sin indtægt, og her var fagforeningens opgave at hjælpe økonomisk, så arbejderen kunne klare sig og ikke overgav sig til arbejdsgiverens betingelser, fordi pågældende manglede penge til at forsørge sig selv og en evt. familie. En arbejdsløshedskasse blev desuden oprettet inden for forbundet i 1907, men også før den tid støttede afdelingen sine medlemmer og kollegaer i andre afdelinger økonomisk. Et medlem, der i 1905 var kommet til skade på arbejdet, fik eftergivet sin restance til fagforeningen, mens afdelingen ved den store strejke i tekstilfaget i 1905 blandt andet støttede de strejkende ved at hæve deres eget kontingent til forbundet. Medlemmer med en indtægt på over 15 kr. blev hævet med 1 kr. og medlemmer med indtægter under 15 kr. med 50 øre. Fagforeningens økonomiske hjælp til medlemmerne betød, at arbejderne ikke længere var bundet til deres arbejdsgiver på samme måde som tidligere. De kunne bedre klare sig på deres egne vilkår, når de vidste, at de ved fx arbejdsløshed kunne forvente at få en økonomisk håndsrækning fra arbejdsløshedskas-

sen eller ekstra hjælp fra fagforeningens lokale kasse i tilfælde af andre uforudsete hændelser. Dette betød samtidig, at de stod bedre i kampen mod arbejdsgiveren, der ikke længere kunne afholde arbejderne fra at gå i strejke, da fagforeningen støttede dem økonomisk.

Selvom fagforeningens vigtigste opgave var at varetage arbejderne interesser, så havde fagforeningen en anden vigtig opgave, der i høj grad var med til at styrke kampen for arbejderne interesser. Helt overordnet ønskede fagforeningen i Herning, men også forbundet, at få samtlige arbejdere organiseret. Jo flere arbejdere, der stod i fagforening, jo bedre stod man i en forhandling med fabrikanterne. Uorganiserede arbejdere trykkede derimod lønnen og gav fabrikanten mulighed for at holde sin fabrik kørende under strejker og lockouts. Derfor havde afdelingen i Herning en interesse i at få organiseret så mange arbejdere som muligt. Den første opgave drejede sig udelukkende om Brdr. Lunds Fabrik, hvor det i april 1909 meddeltes på generalforsamlingen, at samtlige arbejdere her var organiseret. Herefter begyndte fagforeningen for alvor at agitere på andre fabrikker og sågar i andre byer. Allerede i april 1907 var et agitationsmøde

arrangeret i nabobyen Hammerum, hvilket betød, at 14 medlemmer fra byen taltes i Herning afdelingen i 1908.

Afdelingen i Herning havde dog et stort arbejde foran sig, hvis samtlige arbejdere i byen skulle organiseres. Samtidig var der intern modstand mod optagelse af nye medlemmer. I 1918, da en del nye medlemmer blev optaget i fagforeningen, mente nogle af de "gamle" medlemmer, at det var urimeligt, at nye medlemmer kunne optages og dermed nyde samme rettigheder som de gamle medlemmer i tilfælde af arbejdsløshed.

Dette synspunkt blev dog ikke delt af alle. Som Chr. Jensen, der var en af stifterne af fagforeningen, udtrykte det, så var denne modstand "helt imod vort Formaal og at vi skulde se at faa saa mange Medlemmer som mulig." De nye medlemmer blev da også optaget, og blot få måneder senere indmeldte yderligere 50 trikotagearbejdere fra Truelsen og Søn sig. Organiseringen var for alvor i gang.

Rikke Jørgensen

Beklædningsarbejdere. Sted og årstal ukendt. (Foto: ABA)

Under arbejdet i ASRAs arkiv kommer jeg forbi mange spændende ting og må have læst. Ét af disse fund i en bunke var:

"Slagteren"

udgivet af Dansk Slagteriarbejderforbund 25 års Jubilæumsnummer fra 1927.

Her er der naturligvis status over, hvad der er sket i de forløbne 25 år og endda før den tid.

Jeg citerer fra en artikel af Henrik Andersen: (der er brugt gammel stave måde i begge artikler)

"I 1889 - 90 var Lønnen for en Arbejder fra 9 - 12 Kr. pr. Uge med en Arbejdstid på 10 a´ 12 Timer daglig, at der intet blev betalt for Overarbejde - blev den gang betragtet som en Selvfølge, det skete tit, at man maatte arbejde til Kl. 12 om Natten uden at faa en Øre ekstra for det.

Med Hensyn til den politiske Side af Sagen skal noteres, at de fleste Arbejdere var indifferente eller Venstremænd, det var kun et Faatal, som var Socialister. Hvis en Arbejdsgiver fik at vide, at en Arbejder var Socialist, kunde han være sikker på at blive afskediget, og der var mange, som af den Grund maatte leve ved bart Brød og Thevand en hel Vinter igennem, forsaavidt han

ikke vilde henvende sig til Fattigvæsenet. En Socialist blev i den tid betragtet som en Forbryder."

(citater slut)

Dette var lige før Dansk Slagteriarbejderforbund blev dannet og bladet jeg sidder med er startet i 1902 på en kongres med 41 deltagere !

Videre i en anden artikel hedder det: (citater)

Et par domme

Foranlediget ved, at jeg fra vor Forretningsfører er blevet anmodet om at skrive et Par Ord til vort Fagblads 25 aars Jubilæum har jeg valgt at skrive lidt om et Par Domme, som er falden ved Landsretten imod Slagteriarbejdernes Fagforening i København, et Par Domme, som maaske andre Afdelinger indenfor Forbundet i paakommende Tilfælde kan drage Nytte og Lære af.

Sagen, som det drejer sig om, er at vi her i Afdelingen grundet på den store Arbejdsløshed indenfor Faget vedtog i Bestyrelsen at nægte Optagelse af nye Medlemmer, men

vilde have Pladserne besat med Folk fra Organisationen, saalænge der var ledige Medlemmer nok.

Det første Tilfælde var en kvindelig Arbejder, der havde faaet Arbejde i et Tarmfirma og som blev nægtet Optagelse i Foreningen ikke alene grundet Bestyrelsens Vedtagelse, men ogsaa fordi vedkommende Kvinde var gift med en i Københavns Kommune ansat Funktionær, som jo er lønnet saaledes, at han nok kunne forsørge sin Familie, og vi havde paa daværende Tidspunkt ca. 200 ledige Kvinder, som kunne paatage sig dette arbejde, vedkommede Kvinde var antaget til.

Da den paagældende Kvinde ikke kunne komme i Foreningen, forlod hun uden grund sin Plads og anlagde Sag mod Foreningen, og Resultatet var, at vi blev dømt til at yde hende Erstatning og optage hende som Medlem, skønt vi ikke havde forhindret hende i at arbejde. Dersom en organiseret Arbejder selv forlader sin Plads, mister han al Ret, her er en Kvinde, som selv går fra sit Arbejde, og hende tvinges vi af Domstolene til at optage som Medlem.

Det andet Tilfælde: En Pølsemegeer Albert Larsen staaer som Medlem af Foreningen, men faaer saa Plads hos en privat Mester og føler sig for stor til at staa sammen med andre organiserede Arbejdere og lader sig slette

for Restance; - men hvorlænge er Adam i Paradis. Larsen bliver snart Uvenner med Mesteren og søger tilbage til Slagteriarbejdernes Græsgange og bliver tilmeldt paany som Medlem. Der gaar igen et Stykke Tid, men atter faaer han Arbejde hos en lille Mester, hvor Lønnen er lidt større, men Arbejdstiden meget længere, og atter lader han sig slette for Gæld. Saa et par Aar efter kommer han tilbage og søger Arbejde indenfor vore Rammer, men saa havde vi jo lært ham at kende som en Slapsvans, der kun havde Brug for Organisationen, naar det var en Nødvendighed og ikke for at staa som Kammerat med de øvrige Arbejdere.

Saa vilde vi selvfølgelig ikke have ham i Foreningen og nægtede ham Optagelse, og Larsen, der aldrig kunne finde Organisationens uden ved Tvang, anlagde Sag mod os, og vi blev dømt til at betale ham en stor Erstatning og til at optage ham som Medlem, hvilket var det værste, for den Type, der kun vil staa i en Organisation, naar det er nødvendigt, - dem er det bedre at undvære. De faldne Domme har skadet os økonomisk, men ogsaa lært os, at alt Ragelse skal Organisationerne tvinges til at tage som Medlemmer - et Forhold, som vi med Tiden maa arbejde hen til at faa forandret, saaledes at ikke de, der prøver Gang

paa Gang at lade sig slette for Gæld,
kan komme tilbage til Foreningen,
naar det passer dem. Dette maa
forhindres enten ved Lovændringer
eller ogsaa ved at betale en stor
Bøde for at sikre os mod noget
lignende og for at skaffe vore
arbejdsløse de faa ledige Pladser
Med kollegial Hilsen
Valdemar Hansen
(Citat Slut)

Ak ja - hvordan er det med at være
medlem i dag - bliver folk medlem
for at være kammerater ??
Det er svært ikke at falde i staver
over indholdet i sådan et blad og at
prøve på at forestille sig, hvordan de
har tænkt, set ud og levet daglig liv.
Der er flere meget krassere artikler i
bladet, så hvis du vil læse mere, så
aftal et besøg på arkivet, der kan din
lyst styres. Vi er der som regel
onsdage i ulige uger mellem 10 - 15.
Ring først - tlf. nr. 2112 6055.

Skulle du sidde og mindes en
spændende tildragelse på din ar-
bejdsplads, så skriv den ned, eller
kontakt én i bestyrelsen , som du kan
fortælle den til - sådan noget samler
vi nemlig på!

Elly Madsen

Billeder fra arkivet

Hylde med protokoller i arkivet

Arkivkasser med masser af historie

Flere spændende ting fra arkivet

Foto: *Bent Kruuse*

Dagsorden til generalforsamling i ASRA
Torsdag den 6. marts 2008 kl. 19.00
Ålykkevej 3, Herning.

Dagsorden:

1. Velkomst.
2. Valg af dirigent.
3. Beretning v/formand Bent Søndergaard.
4. Fremlæggelse af revideret regnskab v/Jørn Jensen.
5. Forelæggelse af Budget.
6. Fastsættelse af kontingent for 2009.
7. Indkomne forslag til behandling.
8. Valg:
 - a. Valg af formand for 1 år.
På valg er: Bent Søndergaard.
 - b. Valg af kasserer
På valg er: Jørn Jensen, Herning.
 - c. Valg af 2 bestyrelsesmedlemmer for 2 år:
På valg er:
Leo Skaaning, Herning.
Hans Agerup, Herning.
 - d. Valg af 2 bestyrelsesmedlem for 1 år:
På Valg er: Flora Mikkelsen.

- e. Valg af to bestyrelsessuppleanter:
På valg er:
Ingrid Preisler Andreasen, Tjørring.
Jørgen Iversen, Snejbjerg.

- f. Valg af 2 revisorer:
På valg er:
Villy Grøn, Vildbjerg.
Erik Christensen, Herning.

- g. Valg af Revisor suppleant.
På valg er:
Egon Karlsen, Videbæk.

- 9. Eventuelt:

Forslag som skal behandles under punkt 7 skal være formanden i hænde senest 8 dage før generalforsamlingen.

ASRA - Arkivet

Brandstationen

Bestyrelsen

Den gamle Redacteurs Klumme
af *Bent Kruuse*

Jubilæumsønske

Det kan jævnligt læses i avisen, at foreninger har problemer med at finde interesserede, der vil overtage bestyrelses- og andre tillidsposter. I nogle tilfælde med nedlæggelse af foreningen som resultat.

Når det forekommer, er det udtryk for, det er "en anden tid" vi lever i. Og det kan da godt være lidt foruroligere, at vi i Danmark, der har ord for at være "foreningernes land", må nedlægge foreninger p.g.a. manglende interesse for at bakke op om foreningerne.

Er man kynisk nok, kan man sige, at er der ingen opbakning, så er der heller ikke behov for de pågældende foreninger. Men så let kan man ikke feje problemet af bordet. For det drejer sig ikke bare om en forening, med et eller andet formål, hvad enten det er for børn, unge eller voksne. Det drejer sig også om noget socialt og kulturelt.

I nogle foreninger er problemet, at forældrene ikke bakker tilstrækkeligt op om deres børns forening, hvilket kan få meget uheldige konsekvenser.

Hvis vi vender blikket mod os selv, kan vi også se problemet. Både at vi mangler medlemmer, som bl.a. er af betydning for vores økonomiske formåen. Der skal også være medlemmer, der kan tage over når bestyrelsesmedlemmer trækker sig tilbage og når arkivmedarbejderne "falder for aldersgrænsen".

Hvis ikke der er de fornødne ressourcer til stede, så ASRA kan køre videre, vil det betyde et stort kulturelt tab, hvis alle de mange værdifulde arkivalier vi er besiddelse af, om ikke skal gå tabt, så spredes for alle vinde. Det er noget vi selv har været med til at skabe, derfor skal vi også selv bevare det for fremtiden.

Når vi graver i ASRA's historie, kan vi læse om hvordan pionererne i ASRA, som sande ildsjæle, stred for at få arkivet op at stå. Som en tak og hilsen til dem, skylder vi at fortsætte det, de satte i gang.

Derfor er et stort ønske i jubilæumsåret, at medlemskredsen må vokse og at flere vil gøre en indsats på arkivet. Blive kustoder, om man vil.

Vi venter på jer.

~~Afsender
ASRA - Ålykkevej 3
7400 Herning~~

ASRA Generalforsamling
Torsdag den 6.marts 2008
Kl.19,00 Ålykkevej 3. Herning
(Ved den gamle varmecentral, se kort inde i bladet)

Husk du kan finde os på:
www.asra.dk